

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий Комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

КОЛОСЯТЬСЯ ХЛІБА

Колосяться хліба,
Колосяться хліба.
Це не мрія,
Не радість,
Не пісня хліба?
Колосяться хліба.
Запашні, молоді.
Може то колоситься
Твій подвиг в труді.
Ген прибої рясні
Аж хлюпочуть на шлях.
То хвилюються думи
Твої у полях.
Колосяться хліба
В тополінім краю,
Виколують долю
Твою і мою.
Чуєш, поле співає
Гімн добру і красі.
Умивається день
В світанковій росі.
Наливається сонцем
Хліборобська судьба.
Колосяться хліба,
Колосяться хліба...
Леонід НАРОДОВИЙ.

Фото В. Ковпака.

ВИРУШАЮТЬ У ПОЛЕ ЖНИВАРІ

Урожай

Хлібороби колгоспу «Україна» Новгородківського району зобов'язалися в ювілейному році зібрати 10 200 тонн хліба. Буде вагомим і внесок молоді: 5 комсомольсько-молодіжних агрегатів господарства збиратимуть урожай.

За околицею Верблюж-ки, в обіймах крилатих лісів, шепечеться море хлібів. Наливається зерном, тужавіє колос. Його вже ледь-ледь торкається легенька позолота. Види на врожай радують хліборобів, і вони планують взяти з кожного гектара по тридцять два центнери ранніх зернових.

Як же підготувались механізатори колгоспу «Україна» до жнив? Чи все тут зроблено для того, щоб зібрати врожай без втрат, до колоса, до зернини?

...На широкому подвір'ї центрального механізованого току господарства рівними рядами вишукано жниварки і комбайни. Яскравою фарбою виділюють вони проти сонця.

— Готовність, як перед босом, — посміхається начальник цеху рослинництва Григорій Макарович Шепель. — Техніку хлопці полагодили надійно. Та перед жнивками думасмо востаннє перевірити на герметичність комбайни і автомашини, після чого на комбайнах з'явиться напис «Д-77».

За кілька днів відбудеться взаємоперевірка готовності техніки до жнив з друзями по соціалістичному змаганню — механізаторами колгоспу імені Ульянова. Зараз йдуть останні приготування до взаємоперевірки. Вже складено план проведення жнив, продумані раціональні схеми переведення збиральної техніки з одного поля на інше. Затверджено комісією якості, яка буде проводити контрольні обмолоти.

Площа, зайнята у колгоспі «Україна» під ранніми зерновими, чимала — 4648 гектарів. Хлібороби планують ужити цю ниву за дванадцять днів. У роботі буде зайнято 28 комбайнів і 6 жниварок. Середня навантаження на комбайн складає 166 гектарів.

За прикладом кубанців у господарстві створено 4 збирально-транспортні загони. Кожен із них — це круїлий виробничий підрозділ, який буде не тільки збирати зерно, а й очисити поля від солом, обробляти ґрунт під нові посіви, технічно обслуговувати машини (за кожним закріплено «летука»). Потурбувалися і про побут механізаторів у полі: підготували пересувні душові установи, в степу біля місць роботи жниварів розбили намети, де їдять, будують відпочивати. Поряд — пересувні агітагонки. Тут комбайнери зможуть переглянути свіжі газети, журнали, послухати бесіду агітатора чи політінформатора. Куховарки вже склали меню, будуть частувати жниварів смачними сніданками та обідами біля комбайнів.

Хлібороби колгоспу на ювілейній вахті на честь 60-річчя Жовтня зустрічають жнива краще підготовленими, ніж торік. Завершальний тур цієї під-

готовки припав саме на період, коли в кожному виробничому підрозділі йде живе обговорення проекту нової Конституції СРСР, і це додає механізаторам сил і натхнення.

У жнивках ювілейного року візьмуть участь понад сто п'ятдесят комсомольців та молоді. Комсомолія цього господарства — найчисельніша в районі. Комсомольсько-молодіжні агрегати очолили молоді комуністи і комсомольці. Зобов'язання у них — високі. Приміром, комсомолец Степан Сугльжик зобов'язався комбайном «Нива» скосяти 200 гектарів і намолотити 6400 центнерів зерна. Водій — комсомолец Микола Селеренко, Анатолій Прозоров, тракторист Віктор Притиченко дали слово забезпечити своєчасне і якісне перевезення зерна від комбайнів.

Комітет комсомолу розробив цілий план участі молоді у косовиці хлібів. Створено комсомольський штаб «Жнива-77». Члени цього штабу будуть визначати переможців, вручати їм перехідні червоні вимпели, проводити політінформації, випускати «блискавки».

НОВИЙ поштовх у посилення соціалістичного змагання комсомольців за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня внесла постановка секретаріату ЦК ВЛКСМ «Про завдання

комсомольських організацій в збиранні урожаю, заготівлі сільськогосподарських продуктів і кормів у 1977 році». Вона допомогла зосередити увагу комсомольців на найважливіших ділянках роботи у підготовці до жнив. «Комсомольський прожектор» регулярно висвітлює хід ремонту збиральної техніки, наслідки трьох рейдів-перевірок току. Візити хоча б такий приказ. Одного дня ластівка «КП» розповідала: «Комсомольсько-молодіжний екіпаж, очолюваний молодим комуністом В. Валовим, у складі комсомольців — помічника комбайнера Олександра Бугрія та тракториста Леоніда Катіченка першим поставив техніку на лінійку готовності. Рівняється на ній!» Час лине швидко. Незабаром і жнива. Молоді механізатори старанно готуються до виходу в поле, не і ще раз перевіряють техніку, щоб, будучи в полі, не підвести. Жнива цього року будуть складні. В господарстві є полеглі хліба. До їх збирання слід готуватися ретельніше. Доводиться дещо переобладнувати техніку, аби запобігти втратам зерна.

Ось-ось дозріло замоняють колгоспні лани, і рушать в поле жниварі. Разом з ними прокладуть свої маршрути на польові стани до агітмайданчиків сільські аматори. Будуть пісню, добрим словом кликати хліборобів зустрічати всенародне свято — 60-річчя Великого Жовтня вагомими трудовими здобутками. В державні записки посиплється добірне золоте зерно ювілейного року.

Л. ЗГЕРСЬКА.
Новгородківський район.

КВІТИ НА МОГИЛУ ГЕРОЯ

ПОКЛАЛИ ДІТИ ТРЬОХ РЕСПУБЛІК,
ЗАКІНЧИЛИ СВІЙ ТРУДОВИЙ ДЕНЬ

● ВИЗНИЙ КОРПУНКТ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»
ПЕРЕДАЄ ЗІ ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ

У шкільних музеях селища Дубівка Тульської області і Репіно Естонської РСР зберігаються однакові експонати — український вишиваний рушник і орнаментована шкатулка з землею. Історія у цих речей також однакова. На рушникові підносили хліб-сіль, зустрічаючи гостей з Прибалтики і Росії, в українському селі Диківка Знам'янського району, а шкатулку з землею взятою на могилі воїнів Великої Вітчизняної війни, подарували тут на прощання. Експонатам — більше п'яти років. Але дружбі українських, російських і естонських дітей значно більше літ.

У 1944 році, визволяючи Диківку, загинув туляк Іван Самсонов. До останнього патрона відстрілювався він у бронетранспортері, відбитому у ворога. А потім... Коли підоспіла підмога, лейтенант стівав крою від шести ран, нанесених йому кинджалом у рукопашному бою. На руках українських селян він помер, в українському селі його і поховано. Посмертно Івану Самсонову присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Через двадцять п'ять літ після останнього бою Сам-

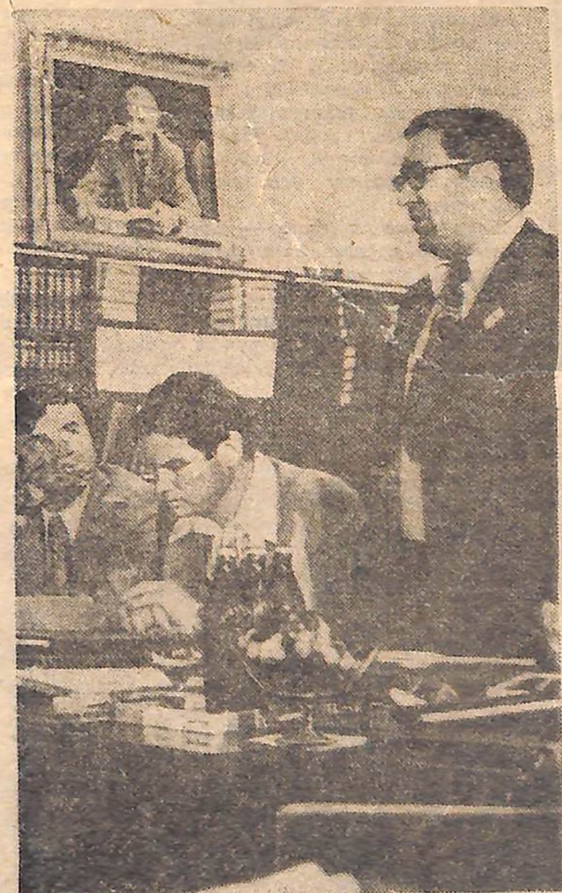
сонова могилу свого земляка-героя розшукали червоні слідопити Узловської середньої школи № 18. Спершу на Україну надійшов лист, а потім приїхала і делегація учнів, яка поклала початок традиційним зустрічам. Ось уже сім років російські і українські старшокласники проводять свої канікули разом у таборі праці і відпочинку Диківської середньої школи. П'ять літ «полюк прибуло» — у табір приїхали учні Репінової школи з

(Закінчення на 3-й стор.).

Єднає побратимів любов до землі

● Відбулося сьоме засідання міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград-Толбухін»

(ДИВ. 2 СТОР.).

Досвід роботи комітету комсомолу агропромислових комплексів діляться перший секретар Толбухінського окружного РКММ Іван СТАНЕВ.

Молодь Кіровоградщини палко підтримує лист майстрів збирання до всіх жниварів республіки «Жнивам ювілейного року — зразкову готовність, швидкі темпи і високу якість роботи!»

Майстри збирання у своєму листі закликали комбайнерів, водіїв автомашин, працівників об'єд-

ВТРАТ НЕ БУДЕ!

наш «Сільгосптехніка» і хлібоприймальних підприємств докласти всіх зусиль до своєчасної підготовки до жнив, перевезень і приймання врожаю, широко розгорнути соціалістичне змагання за високоорганізоване проведення збирання і хлібозготівель. Ми приймаємо заклики Ше в транзі дер-

жавна комісія прийняла Новоміргородський елеватор із оцінкою «відмінно». На комсомольських зборах ми затвердили комсомольсько-молодіжну зміну по прийманню зерна нового врожаю. Її очолює змішаний майстер Василь Толосів. Зміна подобні прийматиме до 3 тисяч тонн зерна. Під-

готували механізми, пульти управління елеватори Валентин Дзюба і Володимир Гетьман, оператор Галина Макаєва та інші члени зміни. Чекаємо нового врожаю!

В. ІГНАТОВ,
секретар комсомольської організації Новоміргородського елеватора.

ЄДНАЄ ПОВРАТИМІВ ЛЮБОВ ДО ЗЕМЛІ

Добруджанські степи й Придніпровські... Багаті хлібом і трударями, що пласкують його на загальне добро та щастя. Віддалені кілометрами, та з'єднані спільними помислами хлібороби двох братніх народів. Бо немає святішого для нас, ніж засіяти зерно на дорідні врожаї, засіяти з любов'ю землю нашу. Тому й міцніє багаторічна дружба, що єднає Кіровоградщину й Толбукінський округ ПРБ. З її джерел заструмувало бажання молоді села бути разом у своїх турботах про завтрашній день хліборобних ланів. З цих джерел виник міжнародний клуб моло-

дих механізаторів «Кіровоград-Толбукін». На своє сьоме засідання члени клубу зібралися в орденоносній Кіровоградщині. Знатні молоді хлібороби, спеціалісти сільського господарства, комсомольські працівники Толбукінського округу братньої Народної Республіки Болгарії й Кіровоградської області анесли на обговорення цього разу дуже важливе питання — участь молоді в дальшому розвитку інтенсифікації сільського господарства, його спеціалізації та концентрації.

Великий хліб

Івана Христова

Із виступу першого секретаря Толбукінського окружного Димитровської Комуністичної Спілки Молоді Івана СТАНЕБА:

— У процесі створення аграрно-промислових комплексів у нашому окрузі комсомольські організації і комітети мали відповідальне завдання: прозвести роз'яснювальну роботу серед юнаків і дівчат села, щоб кожен із них зрозумів

та укладення особистих договорів між передовиками і молодими хліборобами. Понад 2,5 тисячі юнаків і дівчат села беруть участь у цьому. З них чотири молодих механізатори округу були удостоєні високої урядової нагороди — ордена Праці, ще дванадцятьом ЦК ДКСМ присвоїв звання національного передовика. В 1976 році молодіжна бригада промислового виробництва села Методієво, очолювана Іваном Христовим, на площі тисяча гектарів виростила і збрала по 60,4 центнера пшениці.

За трудові успіхи молодих хліборобів округна комсомольська організація була нагороджена Почесною Грамотою ЦК ДКСМ.

комплексної механізації тваринницьких ферм.

В 1976 році спеціалізовані господарства виробили 70 процентів свинини і яловичини, 65 — вівни, 65 — яєць від загального обсягу в області.

Нині в кожному адміністративному районі відповідно Постанови ЦК КПРС «Про дальший розвиток спеціалізації і концентрації сільського господарства на базі міжгосподарської кооперації і інтеграції» створені агропромислові об'єднання. Це зумовлює ряд завдань для комітетів комсомолу. Одним із головних — розвиток взаємозв'язків комсомольських організацій і підприємств об'єднань, узгодження і координація дій, з метою посилення впливу на виконання державних планів і соціалістичних зобов'язань, використання резервів виробництва поліпшення якості продукції, тощо.

Поки що ми не встановили зв'язку з комсомольськими організаціями виробничих підрозділів, які знаходяться в інших областях, а такий зв'язок кінце необхідний. Адже відомо, що об'єднання може справлятися з плановими завданнями, в той час, як виробничі підрозділи, розташовані на території інших областей, відстають. Тому зміцнення ділових зв'язків з міськими мами і райкомаами комсомолу, які очолюють комсомольські організації філіалів наших об'єднань, — одне із першочергових завдань, котрі треба вирішувати негайно.

Участь молоді області в інтенсифікації сільського господарства, його спеціалізації і концентрації, агропромисловій інтеграції виражається в цілком конкретних формах. Ось головні з них:

- будівництво тваринницьких комплексів, виробничих майстерень, станцій техобслуговування;
- праця комсомольсько-молодіжних колективів у рослинництві, тракторних бригадах, автогаражах; на тваринницьких комплексах;
- створення постійно діючих комсомольських бригад і ланок. Доречі, минулого року в області працювали 231 такий колектив. 12 тисяч юнаків і дівчат дбали про створення запасу кормів. Цей загін ентузіастів заготовив для громадського тваринництва 611 тисяч тонн грубої корми, 39,5 тисячі тонн сіна, 125 тисяч тонн сілажу, і мільйон 200 тисяч тонн силосу;
- організація соціалістичного змагання, конкурсів професійної майстерності;
- створення умов для праці, відпочинку, побуту.

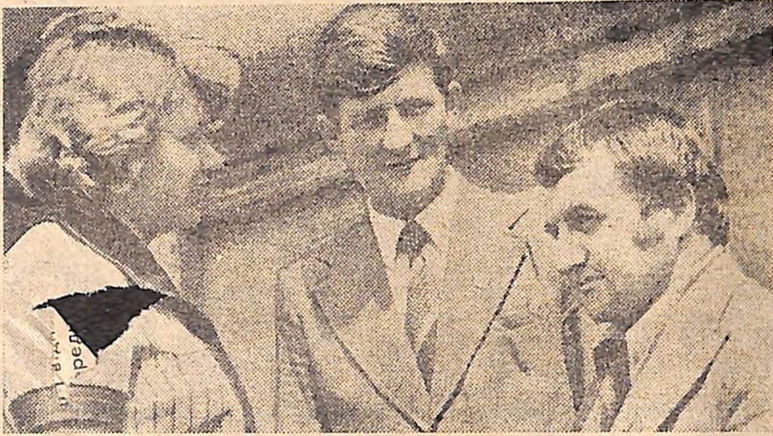
Великий досвід організаторської роботи серед молоді аграрно-промислових комплексів мають, як відомо, комітети

Димитровської Комуністичної Спілки Молоді братньої Болгарії. Нам потрібен досвід друзів. Під час нинішнього засідання міжнародного молодіжного клубу механізаторів «Кіровоград — Толбукін» першими нашими успіхами в організаторській роботі по мобілізації молоді на інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва наші комітети щиро діляться з болгарськими друзями.

Досвід роботою сильний

Із виступу ланкової комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу імені Леніна Новогархангельського району, лауреата премії Ленінського комсомолу Валентини ЄФРЕМЕНКО:

— Вже чотири роки наша ланка вирощує зернову куку-

Незабутньо залишатиметься зустріч для молодих хліборобів, адже досвід друзів

тепер можна використати і в своїй бригаді, ланці... На фото справа наліво: механізатор бригади промислового виробництва села Методієво аграрно-промислового комплексу «Толбукін» — Восток Георгій КОЛЕВ, комбайнер колгоспу «Вільновик» Гайворонського району Станіслав СТОРОЖУК, ланкова механізованої ланки колгоспу імені Леніна Новогархангельського району, лауреат премії Ленінського комсомолу Валентина ЄФРЕМЕНКО.

прогресивне значення нової форми організації сільськогосподарського виробництва, зрозумів необхідність підвищення продуктивності праці. Центр есії організаторської роботи зосередили в основній виробничій одиниці — бригаді промислового виробництва. Нині 98 процентів посівних площ округу обробляють 69 таких колективів. Щоб підвищити відповідальність за якість роботи у бригадах, комітети комсомолу створюють ланки, агрегатні групи, котрі функціонують асього один рік; де є можливість, то й бригади промислового виробництва оголошили молодіжними. В окрузі працюють 22 молодіжні бригади, 118 ланок і агрегатних груп до складу яких входять 972 молодих механізатори, котрі обробляють третину усіх посівних площ.

Інша наша турбота — боротьба за досягнення високих результатів у праці.

Позитивну роль у зміцненні економіки аграрно-промислових комплексів відіграв рух за освоєння передового досвіду

3 ентузіазмом молодості

Із виступу другого секретаря Кіровоградського обкому комсомолу Івана ГНІБІДЕНКА:

Коротко про хід та результати спеціалізації і концентрації сільського господарства на Кіровоградщині. В рослинництві враховані, перш за все, природно-кліматичні особливості та вимоги вирощування сільськогосподарських культур. Північно-західна зона, на якій розташована третина орних земель, найбільш сприятлива для виробництва цукрових буряків. Тому тут питому вагу цієї культури в структурі посівних площ довели до 11,7 процента. Валовий збір цукрових буряків за минулу п'ятирічку тут складав 54,5 процента від загального по області.

Концентрація і спеціалізація внесла свої корективи і в розвиток овочівництва і садівництва, сприяла проведенню

Виручай, товариш трактор!

Із виступу інженера другої бригади аграрно-промислового комплексу міста Генерал Ісшево Георгія ДІМОВА:

— Кількість машин в сільському господарстві у нас значно зросла. Але в напружені моменти їх все ж не вистачає. Причина цього відома механізагорам — неущільнений робочий час тракторів і інших машин, низький коефіцієнт змінності. Наші спеціалісти підрахували, що усунення цих причин дасть можливість втричі збільшити темпи сільськогосподарських робіт. Колективи кількох бригад промислового виробництва виступили із закликом — підвищити коефіцієнт змінності на тракторах, тобто різко підвищити їх завантаженість. Активну участь у розгортанні змагання за найефективніше використання цих машин взяли комітети комсомолу.

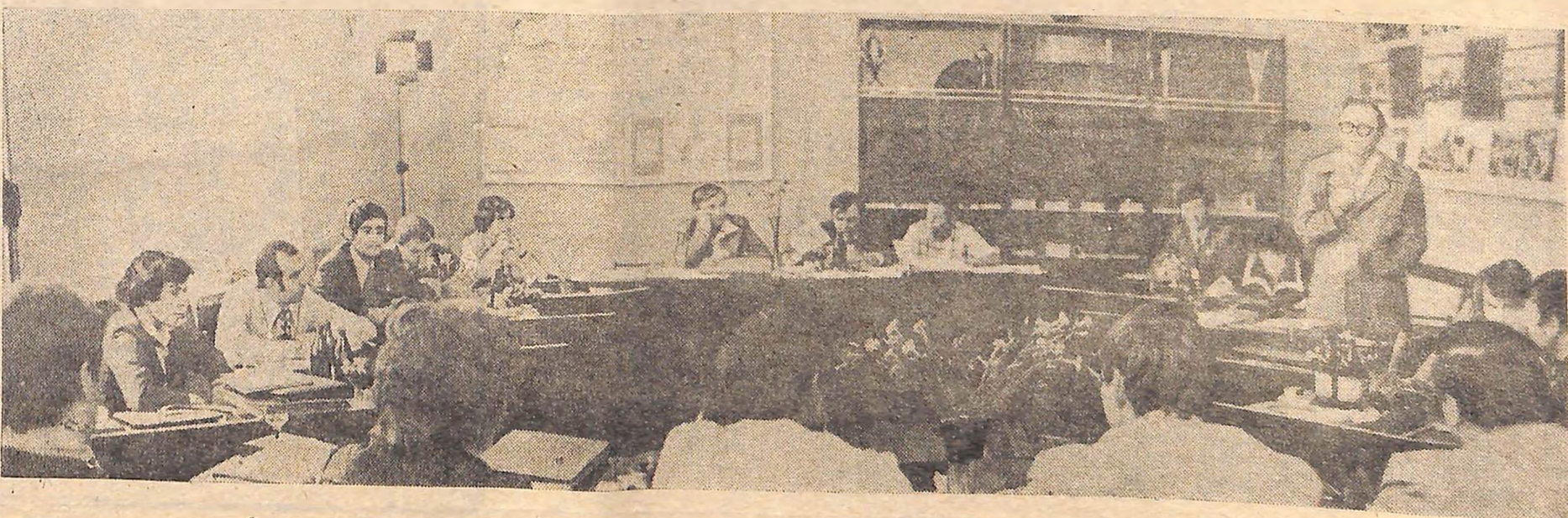
рудзу. Найвищий врожай поки що був по 104,2 центнера зерна з гектара. Секретів у нас в технології отримання таких врожаїв немає, тільки добуватися їх нелегко. Поле своє весь час контролюємо, щоб вчасно дати все необхідне посівам. Еже при обробітку ґрунту створюються передумови для отримання високих врожаїв качаїстої. Лушіння після попередника, зяблеву оранку, весняне боронування і передпосівну культивуацію правели в найкращі агротехнічні строки.

На засіданні клубу виступили: старший інженер обласного управління сільського господарства Г. М. Зяярінок, головний агроном обласного управління сільського господарства В. Ф. Хілько та інші.

Учасники засідання прийняли спільні заходи по гідній зустрічі 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції та 100-річчя визволення Болгарії від турецького іґа.

ЗАСІДАЄ МІЖНАРОДНИЙ КЛУБ МОЛОДІХ МЕХАНІЗАТОРІВ «КІРОВОГРАД — ТОЛБУХІН».

Фото В. КОВПАКА.

Наш Основний Закон

Обговорюємо проект Конституції СРСР

«ВІЧНОЮ природною умовою людського життя» назвав працю Карл Маркс. Такою вона, однак, поки що не стала для більшої частини населення планети. 30 млн. безробітних (і частково зайнятих) калічують розвинуті країни Заходу, 300 млн. чоловік не мають роботи в «третьому світі», ще сотні мільйонів — імовірні кандидати в армію «зайвих людей».

Першим «островом безбедності» у світі безробіття став Радянський Союз. 47 років, що минули відтоді, як в СРСР закрилася остання біржа праці, — строк цілком достатній, щоб вигнати страх безробіття із свідомості поколінь, які живуть. У проекті нової Конституції СРСР, поданому 4 червня цього року на всенародне обговорення, немає навіть згадки про безробіття. Загально розширено статтю про працю. Вона гарантує не тільки можливість вільно трудитися, а й право на вибір професії, роду занять і роботи відповідно до покликання, здібностей, професійної підготовки, освіти і врахування суспільних потреб.

РАДЯНСЬКА ДЕМОКРАТІЯ

РАДІСТЬ ВІЛЬНОЇ ПРАЦІ

Якщо в минулому люди набували професії найчастіше безпосередньо на робочому місці, то сьогодні перевага віддається професійній підготовці молоді в різних навчальних закладах. У 1976—80 роках народне господарство одержить 20,6 млн. працівників, у тому числі 9,5 млн. спеціалістів дадуть вищі і середні спеціальні навчальні заклади і 11 млн. — професійно-технічні училища. Це на 2,2 млн. більше, ніж у минулому п'ятиріччі.

Особлива увага звертається на підготовку кадрів на селі, де поки що значна частина населення зайнята малокваліфікованою працею. У нас у країні створено більше 1500 сільських професійно-технічних училищ, у яких щороку навчається понад 600 тисяч чоловік. У 1971—75 роках в них підготовлено понад 2,5 млн. сільських робітників, тобто на 500 тисяч більше, ніж у попередній п'ятиріччя.

Але значна частина робітників минає професійно-технічні училища — на всіх поки що не вистачає місць. Для цієї частини робітників існують різні форми навчання без відриву від основної роботи: заводські туртки, навчальні комбінати, курси підвищення кваліфікації, які реально розширюють можливості досвіду успіху у вибраній сфері діяльності.

У 1971—75 роках у нашій країні в основному завершено переїзд до загальної середньої освіти. 1975 року переважна частина школярів — більше 96 процентів — після закінчення восьмого класу продовжила навчання в середній школі чи інших навчальних закладах, які забезпечують середню освіту. Сьогодні їй дають багато професійно-технічних училищ. Така форма підготовки вважається найбільш перспективною. За роки десятої п'ятиріччя її намічено розширити вдвоє.

Звичайно ж, працівник, ще дістав більш високу освіту, свідоміше, ініціативніше бере участь у житті колективу, упевненіше суспільним виробництвом. Така участь приносить йому й більше моральне задоволення.

РАЗОМ з тим ставиться завдання дальшого удосконалення всієї загальноосвітньої системи. І передусім середньої школи. Як відзначив на XXV з'їзді КПРС Л. І. Брежнєв, «у сучасних умовах, коли обсяг необхідних для людини знань різко й швидко зростає, вже неможливо робити головну ставку на засвоєння певної суми фактів. Важливо прищеплювати вміння самостійно поповнювати свої знання, орієнтуватися у стрімкому потоці наукової і політичної інформації».

У проекті Конституції СРСР позначено п'ять статей, що стосуються поліпшення умов праці, скорочення, а надалі й повного витіснення важкої ручної праці на основі комплексної механізації та автоматизації виробництва. Ця вимога — природний результат великих соціально-економічних змін, зростання освітнього й загального життєвого рівня.

Для людини, яка починає свою трудову діяльність, як показують соціологічні дослідження, розмір зарплати перестав відігравати головну роль, як це було в попередні роки. Перевага віддається тим професіям, тим діянням виробництва, де кращі умови роботи, змістовніша праця, краща пільга на зв'язку з відрізком у зарплаті.

Найбільш в СРСР дефіцит робітничих кадрів не випадково називають там, де умови праці гірші, — на заводі атомного машинобудування, в шахтах, ліварних цехах і т. д. Завважу, що тут працівники дістають різні пільги — вищу зарплату, тривалу відпустку, вони раніше можуть йти на пенсію та ін.

Хоча ці пільги ще відіграють свою роль, кардинальний і найефективніший у сучасних умовах шлях розв'язання проблеми кадрів — поліпшення умов праці. Вже в нинішньому п'ятиріччі намічено пристосувати до промислового виробництва понад півмільярда і пристроїв програмного управління для автоматичних машин, що повністю замінюють людину на важких і шкідливих для здоров'я роботах. Помітно знизиться частка ручної праці, збільшиться частка механізованої та автоматизованої роботи.

Цими питаннями зайняті тепер майже на всіх підприємствах, керівники яких знають: щоб залучити працівника на своє підприємство, треба виявити максимум ініціативи, випередити інших у питанні поліпшення умов праці. Така конкуренція передусім в інтересах працівника.

М. ХИТАЙЛЕНКО.
(АПН).

ПРАВО ЗОБОВ'ЯЗУЄ

Людина, що не бере участі в суспільній праці не знає ні творчої насолоди, ні справжньої радості в житті. Що це справді так, мабуть нікого й переконувати не треба. Для нас, радянських людей право на працю, утверджене Основним Законом Радянської держави, таке звичне і невід'ємне від нашого способу життя, що над ним навіть не замислюєшся. Здається інакше й не буває.

Молодість і труд поняття нероздільні. Молодість живе працею, поривається вперед, розвивається завдяки їй. У статті 66 Конституції СРСР говориться: «Обов'язок і справа честі кожного здатного до праці громадянина СРСР — сумлінна праця в обраній ним галузі суспільно корисної діяльності, суворе дотримання трудової і виробничої дисципліни». Право і обов'язок — єдине ціле, закон комуністичного суспільства.

Байдуже ставлення до колективного майна, техніки, на жаль, подекуди зустрічається. А тому, мені здається, буде доречно доповнити вище наведену статтю Конституції такими словами: «...особиста відповідальність за доручену йому державну та громадську власність...».

О. ПРИХІДЬКО,
тракторист колгоспу «Україна» Добровеличківського району.

ВОГОНЬ ЖИТТЯ

Пам'ятники, котрі увіковічують безсмертний подвиг бійців революції, героїв війни і праці — наше спільне надбання. Вони належать до тих справжніх культурних цінностей, які з плином часу не втрачають величезного духовного, емоційного впливу на нові й нові покоління людей. Пам'ятники вибирали в себе вогонь сердець тих, хто зродив їх, дружені і захоплені силою духу героїв. До їх підніжжя приносять квіти і приводять дітей, виштовуючи пам'ять тих, хто загинув, захищаючи вічний вогонь життя.

Перечитуючи статтю 67 проекту Конституції, яка зобов'язує громадян СРСР турбуватися про збереження історичних пам'яток та інших культурних цінностей, я з гордістю думаю про ті зусилля, які вже доклали і невтомно докладають організації Товариства охорони пам'яток історії та культури, його громадські активісти. Та роботи тут ще дуже і дуже багато. Лічені місяці, які залишилися до славного 60-річчя Великого Жовтня, повинні стати місяцями наполегливого, копітного пошуку, встановлення нових фактів з минулого рідного краю, повернення історії країни імен її славних синів і дочок. А добровільних помічників у товаристві немає, серед них і пошукові групи старшокласників, піонери-саїдисти.

Наша спільна, кровна справа — не прохити байдуже, побачивши, як чиясь зла рука завдає руйнувань пародним святиням, залишає на них напін. На мій погляд, статтю 67 проекту Конституції треба доповнити словами, що громадянин СРСР зобов'язаний турбуватися про збереження і охорону історичних пам'яток та інших культурних цінностей.

В. ПОВІНЧУК,
консультант Кіровоградської обласної організації Товариства охорони пам'яток історії та культури.

ОСТАННІЙ ЕКЗАМЕН

Ви бачите фотографії, які надійшли до редакції з останньою поштою. На них — державні іспити у Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування. Екзаменаційна комісія, дипломні проекти, хвилонання — сьогодні все це скінчилося. Бо ж скінчилося і навчання у великій групі молодих людей, які з повними дипломами спеціалістів ввійшли у виробничі колективи країни. Їм виконувати грандіозні завдання десятої п'ятиріччя, намалювати XXV з'їздом КПРС. Часті вам, друзі!

І... ВИПУСКНИЙ БАЛ!

● ІДЕ ПІДГОТОВКА ДО ЗУСТРІЧІ З ЕКЗАМЕНАТОРАМИ.
● ЗАСІДАЄ ЕКЗАМЕНАЦІЙНА КОМІСІЯ ДИПЛОМНІЙ ПРОЄКТ ЗАХИЩАЄ СЕРГІЙ ЧАЛІН.
Foto B. ГРИБА.

КЛЯТВА НА ВІЧНУ ДРУЖБУ

ВОЛГОГРАД, 1 липня. (Кор. ТАРС І. БІРЮКОВА). Втора і місті-герої на Волзі завершили четвертий фестиваль дружби молоді СРСР і НДР. Присвячений 60-річчю Великого Жовтня, він проходив під девізом: «Ленін, Жовтень, Молоді». Емблемою фестивалю можна було в ці дні побачити всюди. Місто, що розкинулося на 80 кілометрів підножжя Волги, було місцем братерських зустрічей, хвилюючих подій, які заповнювали кожний день фестивалю.

Масовою маніфестацією дружби, вірності ідеям Леніна, Жовтня став і завершальний день фестивалю. Він збігся з тридцятиріччям створення Товариства німецько-радянської дружби, діяльності якого високу оцінку дав у своєму привітанні Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш Л. І. Брежнєв. Цей подія було присвячене урочисте засідання, в якому взяли участь делегати фестивалю.

Урочисто звучить музика на Мамасовому кургані. Він унес у наших коздорних прожекторів. У руках юнаків і дівчат — понад 10 тисяч факелів.

На вершині Мамасового кургану починається мітинг, присвячений закриттю четвертого фести-

валю дружби молоді СРСР і НДР. Слово надається Б. М. Пастухову.

Комсомол, всі радянська молодь, безстрашно зміцнюватимуть дружбу і єдність, поглиблюватимуть співробітництво братніх епох молоді, молодого покоління країни соціалістичної співдружності, всього прогресивного юнства. Для ВЛКСМ і СММ, сказав наприкінці Б. М. Пастухов, зразком братерських взаємовідносин, співробітництва, революційної солідарності завжди були, є і будуть КПРС і ССНП.

У листі Центральному Комітетові КПРС, Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товариш Л. І. Брежнєву і Центральному Комітетові ССНП, Генеральному секретареві ЦК ССНП, голові Державної ради НДР товариш Л. Е. Хонекеру учасники фестивалю зазначили, що ВЛКСМ і СММ, юнаки і дівчата Країни Рад і НДР щетніше агрутуються навколо своїх рідних партій, приміжжать зусилля в боротьбі за мир і комунізм.

Над Мамасовим курганом пролунав Інтернаціонал, який виконали тисячі юнаків і дівчат. Волгоград передав естафету наступного, п'ятого фестивалю дружби молоді СРСР і НДР місту-побратиму Карл-Маркс-Штадту.

КВІТИ НА МОГІЛУ ГЕРОЯ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.).

Естонії. Їм тут сподобалося і нинішнього року вони повторили візит.

Ось так у Диківці утворилася дружній колектив старшокласників, які по-братерському парі-по дільці сонце працюють і відпочивають. Разом — на буряковому полі нікельної виробничої бригади чи в колективному городі, разом — на спортивних майданчиках, на річці, разом — у лісах, де вони збирають гриби, де вони збирають ягоди. У зорі то у зоренки... а естонці і росіяни азартно випінують «Гі ж мене підманула».

Що казати, ми знаємо? — жартує турбуються керівники приватизації і російської делегації. Надія Сапронова і Леопа Пушкін. — Не хочуть їхати з нами учні... Зерно істини в цьому жарті є. Розлучається з друзями буде важко і Андрійкові Романишкін, який уже втретє в Диківці, і Майяє Селів, яка на українській землі вперше. Нам було легко? — а тої гостині відпочиває дає диківська старшокласниця Людмила Циганко. — Деякого травня у Тузі нас приймали так гостинно, що, мимоволі, кортіло поміняти прописку.

Ріднить школярів багато що. Ну, хоча б розповіді про своє життя. Естонці можуть похвалитися прихильним садом, який на республіканських оглядах постійно займає перше місце. Від туляків цікаво послушати про їхній клуб «Пошук», який поставив за мету довідатися про подвиг всіх своїх земляків у Великій Вітчизняній війні. Диківці гостинно розчиняють двері піонерської кімнати, де багато географічних карт. На одних — місця, з жителями яких учні ведуть переписку. На інших — маршрути походів дорогами слави батьків. Показати є що — краєзнавча робота юних диківців відома далеко за межами області.

Ну і, звичайно ж, зближують дітей години праці, години відпочинку. Недаром естонці організували в таборі своє національне свято «Майніє», яке дещо нагадує наш вечір на Івана Купала. Щесні прибалтійці, їх іри, що демонстрували під час свята, швидко стали

своїми і для диківців, і для дубинців. Тепер купальські мезодії звучать мало не завжди, коли розгортається учасники поглиблюють дружбу.

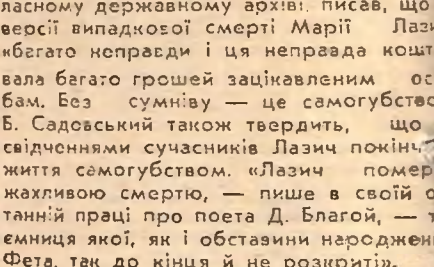
Та найбільше агрутувалися члени табору старшокласників під час двох інших подій. Перша — лінійка слави 22 червня біля могили воїнів Великої Вітчизняної війни, які загинули, звільняючи село Диківку. Десятки прізвищ на плакатах — це би перелік імені нашої країни. Лежать в українській землі сини Кавказу, Росії, Білорусії, Прибалтики, Середньої Азії. Кожен з дітей, хто клан квіти до підніжжя пам'ятника воїнам, зрозумів, що дружба, яка єдина між жителями, освічена високою жертвою полегла.

І друга подія — комсомольсько-молодіжний суботник. Цього дня всі перевиконали норми. Тому, що всі хотілося внести свою частку у справу зміцнення миру на планеті. Адже кожен переконався, як добре жити, взявшись за руки з друзями.

О. ЖУРБА.

с. Диківка
Знам'янського району.

Марія добре знала не лише літературу, у неї було досить широке коло інтересів, вона навіть давала уроки своїй молодшій сестрі, дівчині з непокірливим характером та посередніми здібностями.

Отож, прийшло кохання. «Ми не всти-
гали наговоритись, — пише Фет у сво-
їх спогадах. — Бувало, всі розійдуться

Свет ночной, ночные тени,
Тени без конца,
Ряд волшебных изменений
Милого лица.
В дымных тучках пурпур розы,
Отблеск янтаря,
И лобзания, и слезы,
И заря, заря!..

... У Березівці Фет дізнається про трагедію, яка наклала відбиток на усе його життя і творчість. Ось як розповідає про те поет:

Фото В. КОМПАКА.

Тираж 60 600.